

V každém smyslu je ukrytá lež,
v každém ráji jedovatý had.
Jen lehký vánek přináší klidný spánek,
svit měsíce způsobuje chlad.

Rozum ti říká do věží
běž rozhoupat starodávný zvon.
Jeho varování budoucnost zachrání,
do dále je slyšet jeho tón.

V bouři století sám jen požehnáš
svému prokletí bránu otvíráš - otvíráš.

V záři hvězd - nebeských - sledován zrakem světa,
ze tvých gest naděje neodlétá.
Znáš dost cest - pozemských - těch co v mapách nejsou,
nech se vést, projdi je dál.

První záblesk světla šlehl tmou,
žhavý blesk do země udeřil.
Měsíc je tak bílý, úder hromů sílí,
orgie ticha přerušil.

Černé mraky nesou prudký déšť,
utíkáš přes potemnělou pláň.
Nevázaná bouře, tak podobná tvé auře,
chladnokrevně vybírá svou daň.